

A Kúria a dr. Töpler László ügyvéd által képviselt felperesnek a Bendóné dr. Dobos Rozália ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 7.M.87/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.892/2010/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.892/2010/4. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja, egyebekben nem érinti. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt napon belül - 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítását, annak jogkövetkezményei alkalmazását, valamint jutalék megfizetését kérte. A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 7.M.87/2010/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 75.000 forint perköltség, az alperest az állam javára 17.360 forint illeték megfizetésére. A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a boltvezetőként alkalmazásban álló felperes munkaviszonyát az alperes 2009. december 11-én közölt rendkívüli felmondással megszüntette. A 2009. december 29-én tartott békéltetés során készült jegyzőkönyv szerint a felperes elsődlegesen azt kérte, hogy a munkáltató vonja vissza a rendkívüli felmondást, állítsa helyre a munkaviszonyát, de ha erre nem lát lehetőséget, akkor a munkaviszony rendes felmondással vagy közös megegyezéssel szűnjön meg. A felperes a munkáltatói jogkör gyakorlójának 2010. január 4-én kelt azon levelét, amellyel a rendkívüli felmondást visszavonta és hozzájárult a munkaviszony 2009. december 11-ével közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez, 2010. január 6-án vette kézhez. A felperes 2010. január 13-án terjesztette elő a munkáltatótól a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetési megállapodásba foglalni kért igényeit, amelyek felmondási időre járó átlagkereset és végkielégítés megfizetésére vonatkoztak, továbbá arra, hogy a munkaviszony a megállapodás aláírásának napján szűnjön meg. A 2010. január 27-ei ismételt felszólítás ellenére az alperes e megállapodást nem készítette el. A felperes a keresetében arra hivatkozott, hogy a munkaviszony megszüntetésére irányuló megállapodás írásba foglalása elmaradása miatt jogellenes a munkaviszonya megszüntetése, mivel a rendkívüli felmondás visszavonását követően az a munkáltató egyoldalú nyilatkozatával történt meg. A munkaügyi bíróság által levont jogkövetkeztetés szerint a felek között az Mt. 87. § (1) bekezdés a) pontjában

foglalt munkaviszony megszüntetésére irányuló megállapodás a (2) bekezdésben foglaltak szerint írásban létrejött, mert a felek az ehhez szükséges két, egybehangzó akaratnyilatkozatot külön okiratban megtették. Alaptalan a felperes azon hivatkozása, miszerint az alperes megtagadta a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez szükséges írásbeli okirat aláírását, figyelemmel arra, hogy a felek között a szerződés az alperes erre irányuló ajánlatának felperes általi elfogadásával, és annak alpereshez történő megérkezésével létrejött. A felperes az ajánlatában vagyoni igényeket nem terjesztett elő a 2009. december 29-ei jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Ennek ellenkezőjét a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján reá háruló bizonyítási teher ellenére nem tudta igazolni.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.892/2010/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és kötelezte az alperest a felperes javára levonásokkal terheltén 275.920 forint és ennek 2010. január 7-étől számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Az alperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 33.660 forintra felemelte. Kötelezte az alperest az állam javára 16.300 forint fellebbezési illeték megfizetésére. Álláspontja szerint a felperes a békéltetés során egy sorrendiséget felállítva fogalmazta meg a munkáltató felé a kéréseit a rendkívüli felmondás visszavonásával összefüggésben: elsődlegesen a munkaviszonya helyreállítását, másodlagosan annak rendes felmondással, harmadlagosan közös megegyezéssel történő megszüntetését kérte. Ezt a fajta ajánlattételt a törvény nem tiltja. Kérései voltak annyira konkrétak, határozottak, hogy jogi értelemben ajánlatnak minősülnek. A közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetéséhez a munkáltató terhére a törvény nem ír elő fizetési kötelezettséget. Arra, hogy a felperes anyagi igényeket támasztott volna, a peradatokból logikus következtetés nem vonható le, mivel életszerűtlen, hogy a harmadik változathoz ugyanazokat a jogkövetkezményeket társította volna, mint a másodikhoz. Ezen túlmenően állítását a perben bizonyítani sem tudta, életszerűtlen, hogy az általa többször kijavítani kért jegyzőkönyv ezt ne tartalmazná. A felperes a fellebbezésében a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütközően állította, hogy az alperes megbízottai megtévesztő magatartása miatt a megállapodás érvénytelen, ezért a megyei bíróság ezen érvelésével érdemben nem foglalkozott. Az írásban tett szerződési ajánlat a munkáltatói jogkör gyakorlójával való közléskor hatályosult [Ptk. 211. § (1) bekezdés], arra az igazgató határidőben írásban válaszolt, és intézkedett a munkaviszony megszűnésekor szükséges igazolások kiadásáról is. A Ptk. 213. § (1) bekezdés alapján a megállapodás akkor jött létre, amikor a jogkör- gyakorló levele a felpereshez megérkezett, és a munkaviszony is ekkor szűnhetett meg közöttük közös megegyezéssel [Mt. 87. § (1) bekezdés a) pont]. Erre 2010. január 6-án került sor. A munkáltató 2009. december 11-ére vonatkozó eltérő

munkaviszony megszűnési időpont- megjelölése a munkáltató intézkedését nem tette jogellenessé. Mindebből következően az alperesnek 2009. december 11. és 2010. január 6. közötti időszakra meg kell fizetnie a felperes elmaradt munkabérét és kamatait. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatásával” a már megtérült munkabér-igény illetve jutalék-igény beszámítása mellett kérte az alperest az elmaradt munkabére és 6 havi átlagkeresetnek megfelelő kártérítés, valamint végkielégítés, és ezek késedelmi kamatai, valamint perköltsége megfizetésére kötelezni. Hivatkozása szerint a jogerős döntés jogszabálysértő. Amennyiben ugyanis egyik kérése elfogadásával, annak munkabér és jutalék vonzatára is kiterjedő megállapodás hiányában az eredeti rendkívüli felmondás időpontjának érintetlenül hagyása mellett törvényesen szűnt volna meg a munkaviszonya, akkor okszerűtlen, hogy miért állt fenn alperes felé a jutaléktartozása, illetve 2010. január 6-áig munkabér tartozása. Ezzel szemben nem jött létre a felek között törvényesen közös megegyezés, amelyben a munkaviszonnal összefüggő törvényes igényekről, valamint a munkaviszony megszűnés időpontjáról is megállapodtak volna. Ezért az alperes változatlanul tartozik a még meg nem térült, keresetben írt követeléseivel. A jogerős ítélet önmagának is ellentmondóan mellőzte az Mt. 87. § a) pontjában, illetőleg a (2) bekezdésében írt kötelező írásba foglalásra vonatkozó munkajogi szabályt, és alkalmazta - nem megfelelő értelmezéssel - a Ptk. szerződési ajánlatokra vonatkozó rendelkezéseit. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására, a felperes perköltségben történő marasztalására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelem nem támadta az alperes 2009. december 11. és 2010. január 6. közötti időszakra 270.920 forintot előíró fizetési kötelezettségét, ezért a Kúria ezen rendelkezést nem érinthette. Az eljáró bíróságok a bírói gyakorlatnak megfelelően helytállóan foglaltak állást abban, hogy a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó megállapodás két külön okiratban is létrejöhet (MD.I.99.). Egyik okiratnak a 2009. december 29-ei békéltetésről készült jegyzőkönyvet, míg másiknak az arra a munkáltató részéről 2010. január 4-ei keltezéssel, január 6-ai kézbesítéssel adott választ tekintették. Helyesen értékelték a bíróságok a jegyzőkönyvben foglalt felperesi nyilatkozatot a közös megegyezésre irányuló megállapodásra vonatkozó ajánlatnak (miután a rendkívüli felmondás visszavonására, illetve a rendes felmondásra vonatkozóan - miután azok egyoldalú munkáltatói intézkedések - a felperes előadása csak kérésnek minősülhetett). A felperes nyilatkozatát a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint úgy kell értelmezni, ahogyan azt

a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára, és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A felperes a kérelmében a rendkívüli felmondás „hatálytalanítását” kérte elsődlegesen, míg harmadlagosan „a rendkívüli felmondás helyett közös megegyezéssel történő megszüntetést” indítványozott. E szavak általánosan elfogadott jelentése alapján a kérelme arra irányult, hogy a rendkívüli felmondás helyébe lépjen a munkáltató által tett intézkedés. Következésképp közös megegyezés esetén – a megszűnés időpontjának érintetlenül hagyásával – a megszűnés jogcímének megváltoztatását kérte, más időpontot nem jelölt meg. A munkáltató ezen ajánlatot elfogadva közölte írásban a választát, mely nem vitatottan a felpereshez 2010. január 6-án érkezett meg. Ebből következően a Ptk. 213. § (3) bekezdés alapján a munkaviszony közös megegyezéssel megszüntetésére vonatkozó megállapodás 2010. január 6-án jött létre, de ettől eltérően a munkaviszony megszűnésének időpontja – a felperes ajánlatának megfelelően – a rendkívüli felmondás időpontja, azaz 2009. december 11-e. Az eljáró bíróságok a Pp. 164. § (1) bekezdésben foglalt bizonyítási teher szabályai szerint a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a logika szabályainak megfelelően mérlegelték a bizonyítékokat, és a Pp. 221. § (1) bekezdés szerint indokolták meg döntésüket, miszerint a felperes nem bizonyította, hogy a közös megegyezésre vonatkozó megállapodáshoz anyagi igényei teljesítését szabta feltételül figyelemmel arra is, hogy a jutalék iránti követelés tárgyában a felek a perben egyezséget kötöttek. A Kúria a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel érintett részét a fentiek szerint módosított indokolással hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján, egyebekben nem érintette. Kötelezte a pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A teljes személyes költségmentességben részesülő felperes helyett a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a, valamint a Pp. 359/A. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2012. február 8.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő